

og meget vidtrækkende Kulturspørgsmaal, og derfor synes jeg, at naar et Parti lægger en saa stærk Interesse for Dagen overfor et Lovforslag af den Art, som her er Tale om, er det kun rimeligt, at man samtidig faar at vide, hvad der staar bag ved denne Interesse. Endvidere vil jeg ogsaa paa Foranledning af det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen fremsætte en Udtalelse om det paatænkte jydsk Universitet. Jeg forstod paa det ærede Medlems Udtalelser, at han interesserede sig stærkt for denne Sag, og han syntes i Virkeligheden at gaa ud fra som en given Ting, at Oprettelsen af denne Institution var umiddelbart forestaaende, og at der i Virkeligheden kun var tilbage at faa afgjort, hvor den skulde ligge. Jeg vil gerne udtale min Tilfredshed med, at den højtærede Undervisningsminister efter sine Udtalelser at dømme ikke syntes, at det hastede med at faa denne Institution opført. Det Standpunkt vil jeg slutte mig stærkt til. Ja, jeg mener i Virkeligheden ikke alene, at det ikke haster med denne Institution, men jeg har mine stærke Tvivl om, hvorvidt det overhovedet er velbegrunder for et saa lille Land som Danmark nogen Sinde at have to videnskabelige Højskoler. Hvis vi kan opretholde en videnskabelig Højskole, saa den staar paa Højde med det bedste i Nutiden, tror jeg, vort Land har nok i den Henseende at samle sine Kræfter om.

Jeg ønsker ogsaa at rette et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Rode. Der er et gammelt Ord, der siger, at ethvert Menneske har sin fikse Idé, og de, der mener ingen at have, har to. Det ærede Medlem Hr. Rode syntes ofte at gøre det Indtryk af at have to fikse Ideer. For det første har han den fikse Idé, at den saakaldte Neergaardske Finansperiode var en ulykkelig Nedgangsperiode, direkte foranlediget ved det ærede Medlem Hr. N. Neergaards vildfarne økonomiske Ideer. Jeg skal ikke komme nærmere ind herpaa, mange ærede Medlemmer har været inde derpaa, og jeg finder det aldeles unødvendig, paa dette sene Stadium af Finanslovbehandlingen yderligere at uddybe dette Emne. Men jeg har lagt Mærke til, at det ærede Medlem gentagne Gange, naar han kom ind paa at berøre dette Spørgsmaal, har udtalt, at han i Virkeligheden ikke ønsker oftere at komme tilbage dertil. Denne Udtalelse hilser jeg med Tilfredshed, og jeg vil anbefale det ærede Medlem ogsaa at holde sig den efterrettelig i Fremtiden, thi jeg tror, at Spørgsmaalet har tabt sin Interesse, og jeg tror ogsaa at turde sige til det ærede Medlem Hr. Rode, at den Neergaardske Finanspe-

riode vil blive vurderet ud fra den sunde Fornufts Betragtninger ude i den jævne Befolkning, og der vil man aldrig faa et saa pessimistisk Syn paa denne Periode, som det ærede Medlem ofte er Talsmand for. Lad os derfor haabe, at det lader sig gøre at lade denne Periode gaa over i Historien. Det ærede Medlem mener, at Historiens Dom vil blive haard ved den Neergaardske Finansperiode; jeg tror, at den ikke alene vil blive mild, men endogsaa anerkendende, ja, saa anerkendende, at Historien aldrig nogen Sinde vil finde det nødvendigt at stille den tidligere Finansminister i Skygge for den nuværende Finansminister, selv om det lykkes for den nuværende Finansminister at bringe os ind under gode økonomiske Forhold, hvad jeg vil ønske ham Held og Lykke til, for vi kan saa vist alle trænge dertil. Den anden fikse Idé, som det ærede Medlem synes at nære, er unægtelig mere interessant, det er den stærke Uenighed, der efter hans Mening skal findes indenfor Venstre, og den kommer han atter og atter tilbage til. Den sidste Variation af dette Tema, som er kommet mig for Øje, gaar ud paa, at der findes 3 Kategorier indenfor Venstre. Den første er dem, der er konservative, og som derfor vil gaa over til det konservative Folkeparti, hvor de altsaa formentlig hører hjemme. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard, som var til Stede, da denne Udtalelse blev fremsat, afbrød med at sige, at i den Anledning vilde man i det konservative Folkeparti gerne slagte Fedekalven. Nu ved jeg ikke, hvilke Medlemmer det ærede Medlem Hr. Rode tænker paa ved de konservative indenfor Venstre, men ud fra forskellige andre Udtalelser i radikale Kredse, i Pressen og blandt dens Mænd, kunde man i alt Fald meget let komme til at tænke paa det ærede Medlem Hr. Pinstrup. Det skulde altsaa være det ærede Medlem Hr. Pinstrup, der skulde være moden til at gaa over i det konservative Folkeparti. (Rode: Nej, det er forkert). Det glæder mig, hvis det er en Vildfarelse, men jeg maa tilstaa, at det er meget velbegrunder at fremsætte denne Udtalelse, og i Fortsættelse deraf vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at det skal vistnok være en overordentlig god Fedekalv, der skal paa Bordet den Dag, da han kunde faa bænket det ærede Medlem Hr. Pinstrup og det ærede Medlem Hr. Drachmann overfor hinanden og faa dem i god og forstaaende Samvirken. Jeg tror ikke, det konservative Folkeparti slipper med mindre end at ofre den Fedekalv, der hedder Toldbeskyttelse, og det bliver vist noget